

B3

B3

B3

A3

A3

B4

B4

A4

4

B5

A5

ALLE MAGHT AAN DE ARBEIDERSRADEN

DISKUSSIE

OPGAAN

Uitgegeven door linksche arbeiders.

Juli '35 (no. 7)

DE MIDDENSTAND.

De Winstvorming is het leidende criterium van allen, die welken deel hebben aan het bestaan, en dus daardoor de draad van het bestaan vasthouden.

Vandaar dan ook, dat alle bollen van de productie-apparaat, die in de handen van de arbeider, zoals in deze tijd, de winstvorming bepaalt, en die in dit lood de concurrentie als dirigent van de productie aan zich teken, dat het principe en de harmonie in dit gansche systeem is, en oeroudt is een afschuwelijk gekrijt. Somwijlen hoort men, dat de dirigent van de productie uit, een heftige trompetstoot als van een dirigent in de muziek... de dirigent is de middenstand, die het lood van de dirigent aanneemt, niet kan volgen en van tijd tot tijd van haar onmacht bij geeft door het mitstoten van allerlei ongeremde klanken!

Ja, de middenstand heeft wel reden tot klagen. Want het gaat ook naar niet bepaald naar den vlees. In het bijso der de winstvorming, nu zij die het distributie-apparaat van de productie in bezit bezit, zijne het erg hard te verantwoorden. Meerzijds worden ze als een citroen door het groothandelsapparaat uitgeknepen; belasting op belasting van allerlei aard en op alle artikelen, welke zij te slikken, wat ze zich zelf niet sover ze als zij die lasten naar de arbeidersklasse, als grootste afnemer, kan verhalen, maar ja, dat is ook niet meer het geval. Anderzijds zie men de kleine distributie-bedrijf, dat er eens een einde komt aan hun positieve bezit van het distributie-bedrijf, dat ze hun winkeltje of klein bedrijfje willen verliezen als de arbeidersklasse dit hele nootje van grote en kleine distributie eens wegveegt. Dat zou dan het einde betekenen van alle illusies die inhielden de verwachting en hoop om zelf een grootbezitter, of als het een rustig burgerman betaamt, op een bepaalde wijze aan te worden. Op deze toekomstbeelden is hun hele toekomst gebouwd, en op deze verwachting, ja hun hele leven, gericht, en zij hebben het ook tot de conservatiefsten en reaktionairsten van de economie als politiek, van de bezittende klasse. De distributie-apparaat van het kapitalisme, dat moet leiden tot een steeds groter werdend apparaat van produktie-apparaat, houdt voor hen den oorsprong van hun economische zelf dat zij zich met hand en tand leert tegen te houden, maar door hun economische positie, n.l. die hun rangschikt onder de reaktionaire klassen, zij politiek achterlijk zijn, tot de winstvorming worden ze wild nu hun euztig burgerbestaan, waarvan loopt de richting gepooid te worden. In zij norken en voelen, dat hun gedroomde stillven in een villatje ergens in het mooie gedeelte van ons heerlijke land in de mist verdwijnt, nu zij de

F. v. d. Vliet

... jaronlang opgespaarde gave gulden, door devaluatie, d.i. waardevermindering, bedreigt zien, nu zij hun opgespaard kapitaaltje moeten aanspreken, te verzekeken, nu zij gaan begrijpen dat hun kinderen een toekomst binnenbrengen, maar nog van papa afhankelijk blijven, nu het zo langzamerhand tot hen begint door te dringen dat de peilers, waarop hun Kleinburgerlijk bestaan rust, aangevreten worden door de houtwormen, - nu is het gedaan met hun zielerust. Politiek achterlijk als ze zijn, worden ze wild door radeloosheid en zoeken hun heil bij hen die hun de meeste waarborgen bieden voor het behoud van hun bestaan als parasieten en het herstellen van de grote winsten, die ze in de goede oude tijd maakten. Vandaar dan ook, dat ze vatabaar zijn voor alle politieke stroomingen die hen deze waarborgen beloven.

De meest vooruitstrevenden vonden en vinden hun toevlucht bij de S.D.A.P. als plaatsvervanster van de gestorven Vrijheidsbond, en die er voor strijdt dat de arbeiders hogere lonen verdienen en tegen verkoop op zondag ook geen bezwaar heeft...

Het nog stommere gedeelte echter moet daar weer niets van hebben, want juist die hoge lonen maken het product zo duur en de zondag moet gewij zijn aan de Hore, - ne zeggen die: de lonen moeten aangenaam worden, en vooral geen concurrentie van het buitenland, dus de grenzen dicht en een komen er achter en de zondag voor de Hore! En omdat ze zowel van de bezittende als arbeidersklasse bestaan moeten, en ze dat alleen kunnen in een kapitalistische maatschappij wijl ze zelfs naar behoud en uitbreiding van hun bezit streven, trachten ze de tegenstelling tuschen arbeiders en bezittende klasse te overbruggen en watten ze hun strijd samen in de leuze: "Voor een volksgemeenschap", die ze het beste zien belichaamd in de N.S.D. "Voor een fascistische partij".

Het is dus duidelijk, dat de middenstand economisch en politiek tot de bezittende klasse behoort en daarmee tot de grootste vijand van de arbeidersklasse. Want ook hij zal zich met bloedig geweld keren tegen elke poging van de arbeiders om het privaatsbezit te vernietigen, terwijl daartegenover staat de taak der arbeidersklasse, om ter bereiking van haar doel, het socialisme, het distributiewapparaat mede met de grond gelijk te maken en, zo nodig, ook de tegenwoordige bezitters. De distributie van de produktie onder de macht van de arbeidersklasse heeft een andere basis dan nu, n.l. dan komt ze in handen, niet van een andere basis, maar van de massa. De belangen van de middenstand en de arbeidersklasse staan dus lijnrecht tegenover elkaar, economies en politiek.

De middenstand heeft de winst, de uitbuiting als doel, en de arbeidersklasse de vernietiging hiervan, als middel ter bereiking van een socialistiese maatschappij, in haar banieren geschreven.

DE RODE GEMEENTERAAD.

Kameraden! De gemeenteraadsverkiezingen zijn achter den rug en de "arbeidersklasse" heeft in haar "strijd" tegen de regering Collijn een overwinning behaald. Zij heeft de bourgeoisie getoond dat ze niet van haar reactionaire maatregelen gediend is en dat er nu maar eens een eind moet komen aan de afbraakpolitiek der Regering Collijn.

De S.D.A.P. heeft in plaats van 15 nu 17 zetels behaald, een overwinning dus van 2 zetels, een gelegenheid temeer voor de demokraten om in het Volk te schrijven dat de Democratie sterker staat dan ooit, een bewijs tevens, dat de arbeidende bevolking de waarde van het plan de Miranda heeft begrepen en dit heeft bewezen door haar stem uittebrengen op de S.D.A.P.

De C.P.H. heeft haar positie versterkt, zij is van 4 tot 7 zetels gestegen, een "overwinning" over de "vreespolitiek" der Soviet Unie en dan nog niet te vergeten, het plan Seeger, dat voor de massa's werk en brood betekent.

De R.S.A.P. heeft het verbruikt, haar stemmental is met 4500 teruggevoerd, een gek geval voor een "nieuwe partij" van "vrijwilligers", die noehaar de eenigste revolutionaire vreespolitiek van Europa heeft aan te vallen en dat niet alleen, maar ook nog de eenigste revolutionaire voorhoede, de C.P.H., - een "nieuwe" partij, die zo vaak over de massa's, dat elke stem op de R.S.A.P. een belofte tot kruit aanbrengen is, dat ook strijd buiten de gemeenteraden betekent, - 100% partij voor de massa's, vol bij elke "strijdwillende" arbeider verbruikt hebbe.

Maar liggen de orzaken niet een beetje anders? Hetgeen de partij gij dat de Regering Collijn door een verkiezingsoverwinning te laten nederlaag kan leiden?

Heeft de ontwikkeling der laatste jaren ons niet tot vaststellen voorbeelden laten zien, dat verkiezingsoverwinningen niet de werkelijke ontwikkeling ons niet getoont, dat de werkelijke kracht niet in de gemeenteraden of parlementen, maar dat de kracht der werkelijke massa's in de klotakolleges ligt, dat ze deze klotakolleges gebruikt om de werkelijke energie van de massa te laten ontwarpen, en te durven als staatskluis te gebruiken? Heeft ze ons dan ook niet getoond, dat de kracht, die de massa van het proletariaat buiten deze gemeenteraden een moet liggen?

De C.P.H. vertelt ons dat ook dat het partijbestuur, dat de gemeenteraad een bedrag is, maar erdus is het partijbestuur, dat de basis grondslag voor een regering van de massa's in Amsterdam bestaat, en dan volgt een van eenheid van actie der massa's in Amsterdam, en dan volgt een een heile lijst van beloften, - het doet denken aan de pastoor, welke de gelovigen vanaf de kensel de hand voorrijgelt. De C.P.H. heeft dan ook een der voorzitter der soc. dem. raadsfractie een schrijven gezonden, waarin in ze voorstelt gezamenlijk een college van wethouders te vormen. In het desbetreffende schrijven staat dan ook woordelijk n.a.l.: In den nieuwen raad zullen de vertegenwoordigers der S.D.A.P. en de C.P.H. alleen reeds maar dan de helft van het aantal zetels bezetten. Dit betekent dat de noodzaak held geschapen is, om den wil van het werkvolk, van Amsterdam, dat zich bij deze verkiezingen ondubbelduidig heeft uitgesproken voor het zotten van de afbraak van haar levenswijl, voor de verrijking van de en brood aan de werkloozen, voor de vrijheid en voor de vrede, te voeren te brengen.... even verder lezen we: ... ons bekracht heeft ten zich tot U te wenden, ten einde besprekingen te hebben over het men van een college van wethouders, stouende op de arbeidersklasse en don verkonden middenstand. Onszijds hebben wij het voornemen om de voorstellen te doen en deze toe te lichten, waarbij wij bereid zijn de kwestie van de uitvoering van werken, het "Miranda plan" als uitgangspunt te nemen. 't schrijven eindigt aldus: Wij hebben ons in gelijken geest tot de C.D.U. gewent.

6.

Ongelukkig is nu echter dat hij, die door de honger wordt gedreven tot "stelen", protestants of eigerlijk beter gezegd nooit de geloochtheid heeft, en de haken voor het is. Maar wilt u de bloemen van, op de zand te zijn dat de buit het niet krijgt, want hij kan maar en geeft de de het geld. Het is hier de angst voor het verlaten van de zand der hantlooper, en tenslotte de dwang naar wildheid, want al is de looper niet van, en op later sluiten, voor dat hij het niet kan. Maar al is hij hier twee mensen de dup, n.l. de hantlooper en de niet hantlooper arbeider. En de ware schuldige blijft voor buiten schot. Althans op het alles is dat zo.

Deel wanneer we ons met deze ploerten, gelijwolen en rechts verkraanters hebben afgekeerd, dan was kunnen we zeggen, dat de hantlooper en diefstal zal ophouden te bestaan, dan zal er zijn verdeling der producten enz naar verhouding, geen ellende, geen honger, geen roof en woord doch het socialisme.

 RADIO-HOEDON
 GEFUET ANTWOORD OP VRAAGEN VAN LUISTERSERS
 (na vervalsching door het merk)

In No. 99 van "Pauze van Hodon" vielden een luisteraar naar niet hetzelfde loon" het antwoord dat deze luisteraar krijgt is een ge-riffineerd enalijfe van Marx-vervalsching. Wij citeren uit het bekende artikel: "60 jaar geleden heeft Marx het zijn godela blik in de toekomst precies de ontwikkelingsverwachten van de periode, waarin de gewilt- die zich op het ogenblik bevindt, gorchet. Hij schreef het volgende: "Progrer-kritiken, Red.): We hebben hier te doen met een socialistische maatschappij, die zich niet op haar eigen basis ontwikkelt, maar die in elk opzicht, economisch, sociaal en geestelijk nog met de kenmerken van de oude maatschappij, uit welke schoot zij is voortgekomen, be-deelt productent precies dat terug wat hij heeft gegeven. Maar, krijgt de arbeider heeft de maatschappij b.v. zoo in zooveel arbeid. Maarvoor hij een overeenkomstig aantal consumptiemiddelen krijgt, n.l. waar- arbeidsloon? Heeren Marx-vervalschers! (Waar sprekt Marx van consumptiemiddelen onder de verschillende consumpties betreft, die geldt hetzelfde principe als bij het milieu van consumptiemiddelen: een gelijke hoeveelheid in de eene vorm, wordt ongelijk tegen een hoeveelheid in een andere vorm. En loon is nu en dan niet alles even hoog zijn, maar moeten overeenkomstig met de gewone arbeid. Daar echter arbeiders die verschillende geschied zijn, een volkomen ongelijke hoeveelheid arbeid leveren, zijn ook de loon zeer verschillend gekwalificeerde vallen on- gelijk".

7.

Gezien vanaf het standpunt van Marx is een dergelijke uitlegging niet anders dan grove onbeschaamdheid. Men speculeert met dit antwoord aan den vraagsteller waarschijnlijk op de politieke onwetendheid en geringe kennis van het Marxisme van hun lezerskring. anders zouden zij zich wel gewacht hebben juist de Program-Kritiken aantekenen, als een bewijs, dat Marx zich in het eerste stadium van het socialisme of communisme bevindt. Marx trok in dit geschrift van leer tegen de opvattingen van Lassalle, die de volle opbrengst van de arbeid aan den arbeider wilde geven en teende aan dat dit niet kon. Hij schreef o.a.: "Nemen wij ten eerste het woord "arbeidsopbrengst" in den zin van het product van den arbeid, so is de gemeenschappelijke arbeidsopbrengst het gezamenlijk product der samenleving. Daarvan moet ru afgetrokken:

1. Behouding voor het vervangen der verbruikte productie-middelen
2. Een bepaald deel voor uitbreiding der productie.
3. Reserve- of assurantiefonds tegen onvoorziene gevallen, storingen door natuurrampen enz."

Verder noemt Marx nog scholen ziekenhuizen, fonds voor hen die niet werken kunnen enz. kortom, wat wij in het algemeen onder sociale voorzieningen verstaan. In een communistische maatschappij zoals de zoo pas uit het kapitalisme is voortgekomen, kon van "geven naar kracht en nemen naar behoefte" nog geen sprake zijn. In dit verband schreef Marx dan ook: "Wanneer we hier te doen hebben, is een communistische samenleving, niet zoals ze zich op haar eigen grondslagen ontwikkeld heeft, doch omgekeerd zooals ze uit de kapitalistische maatschappij geboren wordt: (cursief van Marx) welke dus in alle opzichten, economisch, sociaal, gestelijk nog be-heeft is met de moedervlaker der oude maatschappij, uit welke schoot zij stamt. Dienovereenkomstig krijgt de producent exakt terug wat hij haar geeft. Hij krijgt van de samenleving een aanwijzing, dat hij zoo en zooveel arbeid heeft geleverd (na aftrek van zijn arbeid voor het maatschappelijk fonds) en onttrekt met deze aanwijzing een hoeveelheid van de hoeveelheid arbeid, die hij de samenleving in de een of andere vorm gegeven heeft, krijgt hij in andere vorm terug. Er is dus een gelijk recht voor allen, in zooverre alle producenten aan dezelfde maat gemeten worden, n.l. het arbeidsuur. De soort van arbeid welke men verricht, wordt ook bij geen verschil; evenals slaolie en petroleum verschillend zijn, ook met zijn, maar toch met dezelfde maat (de liter) gemeten worden, zoo wordt ook de arbeid, hoewel haar vormen onderling totaal verschillend zijn, ook met dezelfde maat gemeten n.l. aan het burgerlijke recht en daarom beperkt. De naar zijn principe nog steeds het burgerlijke recht en daarom, ook krijgen een is bijv. lichamelijk en gestelijk sterker dan de andere, ook krijgen beiden evenveel bij dezelfde arbeidstijd; de een is getrouwd, de ander niet; de een heeft een gezin, de ander niet, enz. enz. Marx zegt dan ook: Dit gelijke recht is ongelijk recht voor ongelijke arbeider is nu als de ander, maar sonderscheid, daar ieder slechts krachten en inardoor prestatievermo-gen erkent stilzweigend de ongelijke krachten en inardoor prestatievermo-gen van het individu als een natuurlijk privilege. Het recht kan naar zijn ongelijkheid, naar zijn inhoud, sociale elk recht. Het recht kan naar zijn natuur slechts in aanwijzing van een gelijke maatstaf bestaan."

De verdeling is groot om nog verder te citeren, omdat Marx hier zoo duidelijk laat zien dat alle producenten volkomen gelijk zijn in het productievezoos, maar plantruimte belet ons dit. Uit het voorgaande blijkt

B3

B3

B3

1. Deel van de...
 2. Deel van de...
 3. Deel van de...
 4. Deel van de...
 5. Deel van de...
 6. Deel van de...
 7. Deel van de...
 8. Deel van de...
 9. Deel van de...
 10. Deel van de...
 11. Deel van de...
 12. Deel van de...
 13. Deel van de...
 14. Deel van de...
 15. Deel van de...
 16. Deel van de...
 17. Deel van de...
 18. Deel van de...
 19. Deel van de...
 20. Deel van de...
 21. Deel van de...
 22. Deel van de...
 23. Deel van de...
 24. Deel van de...
 25. Deel van de...
 26. Deel van de...
 27. Deel van de...
 28. Deel van de...
 29. Deel van de...
 30. Deel van de...
 31. Deel van de...
 32. Deel van de...
 33. Deel van de...
 34. Deel van de...
 35. Deel van de...
 36. Deel van de...
 37. Deel van de...
 38. Deel van de...
 39. Deel van de...
 40. Deel van de...
 41. Deel van de...
 42. Deel van de...
 43. Deel van de...
 44. Deel van de...
 45. Deel van de...
 46. Deel van de...
 47. Deel van de...
 48. Deel van de...
 49. Deel van de...
 50. Deel van de...

1. Deel van de...
 2. Deel van de...
 3. Deel van de...
 4. Deel van de...
 5. Deel van de...
 6. Deel van de...
 7. Deel van de...
 8. Deel van de...
 9. Deel van de...
 10. Deel van de...
 11. Deel van de...
 12. Deel van de...
 13. Deel van de...
 14. Deel van de...
 15. Deel van de...
 16. Deel van de...
 17. Deel van de...
 18. Deel van de...
 19. Deel van de...
 20. Deel van de...
 21. Deel van de...
 22. Deel van de...
 23. Deel van de...
 24. Deel van de...
 25. Deel van de...
 26. Deel van de...
 27. Deel van de...
 28. Deel van de...
 29. Deel van de...
 30. Deel van de...
 31. Deel van de...
 32. Deel van de...
 33. Deel van de...
 34. Deel van de...
 35. Deel van de...
 36. Deel van de...
 37. Deel van de...
 38. Deel van de...
 39. Deel van de...
 40. Deel van de...
 41. Deel van de...
 42. Deel van de...
 43. Deel van de...
 44. Deel van de...
 45. Deel van de...
 46. Deel van de...
 47. Deel van de...
 48. Deel van de...
 49. Deel van de...
 50. Deel van de...

Hand over uw pen by de... en copie...
